

Trio Fortuny —Mozart, Bach i Xostakóvitx

Petit Palau Cambra

Dimarts, 21 de gener de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Trio Fortuny:

Joel Bardolet, *violí*

Pau Codina, *violoncel*

Marc Heredia, *piano*

I

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Trio amb piano en Si bemoll major, KV 502

Allegro

Larghetto

Allegretto

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

“Canon per augmentationem in contrario motu”
de *L'art de la Fuga, BWV 1080*

Invenció a 2 veus núm. 4, BWV 775

Invenció a 2 veus núm. 13, BWV 784

Invenció a 2 veus núm. 8, BWV 779

“Sarabanda” de la *Suite per a violoncel núm. 2, BWV 1008* (arranjament de Bruno Hurtado)

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Trio amb piano núm. 1, en Do menor, op. 8

Andante-Moderato

II

Dmitri Xostakóvitx

Trio amb piano núm. 2, en Mi menor, op. 67

Andante – Moderato

Allegro con brio

Largo

Allegretto – Adagio

Durada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 15 minuts | Segona part, 30 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#cambra

Palau de la
Música Catalana
Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Poema

Sarbatana amor

Càntut a tu,
quan vinc dels segles
i em faig carreu
de la pregària,
lliri ignorat, sol furtiu,
bes nascut de l'alimària.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Ha tornat
la flama trobadora,
aquí, de cop,
perquè el temps
és un cercle de seda
que marca el pas del sol
i l'acull de genolls,
per abeurar-s'hi.

Càntut a la vida i dic
l'espurna de la cançoneta,
quan balla el rodamon
de flauta i violí.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Càntut a tu i et duc arreu.
I les esquelles diuen
la cançó que escampa
el goig diví de fer-se nom.
I així, de cop,
tot se'n va i tot retorna
pel tímid corriol
que mena a tu.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Meravellada
canta la fada,
l' enamorada
del fetiller.

Lluís Calvo

Del llibre *Centaures i rossinyols*.

La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023.

Comentari

Des del seu debut el juliol del 2016 al Parc Güell, el Trio Fortuny, format pel violinista Joel Bardolet, el violoncel·lista Pau Codina i el pianista Marc Heredia, s'ha guanyat un lloc de prestigi en el panorama musical de casa nostra, i també en diferents festivals internacionals. Com a grup i com a solistes, són tres músics que des de la seva joventut van despuntar individualment i que, a més, han coincidit en diverses etapes formatives. Un fet que els ha permès establir un lligam artístic, una amistat i un vincle generacional (són nascuts el 1987 i el 1988) gràcies a la residència artística pel cicle de La Pedrera, però sobretot pel seu pas per la JONC en el cas de Bardolet i Codina o a Basilea en el cas d'Heredia i Bardolet. El programa d'avui exemplifica la solidesa del conjunt reunint tres obres que mostren com el trio amb piano era una fórmula sotmesa a una exploració progressiva que culminaria en els compostos per Beethoven al tombant del segle XVIII al XIX; i com encara suposava un mitjà fèrtil per a l'expressió d'un món subjectiu i íntim, tot i no comptar amb una "literatura" profusa durant les primeres dècades del segle XX.

D'una banda, el novembre del 1786, motivat per algunes dificultats econòmiques, Mozart va compondre el *Trio núm. 5, KV 502* com a música d'àmbit domèstic. L'obra palesa com progressivament el violoncel s'emancipa de les funcions de baix acompanyant en una concepció més moderna, que oscil·la entre la sofisticació tècnica i una espontaneïtat senzilla, gens renyida amb la bellesa i l'equilibri formal i del protagonisme dels instruments, en la línia dels de Beethoven. A diferència dels d'aquest, el de Mozart segueix l'estètica galant i rococó, amb transparència de textures, tot i passatges d'un cert contrapunt. A més, presenta elements característics del salzburguès, com les marxes (al primer moviment), la melodia estilitzadament ornamentada (al "Larghetto") o la dialèctica solo-*tutti* al darrer moviment enmig dels ritmes de dansa i alguns canvis de tonalitat.

D'altra banda, el *Trio núm. 1, op. 8* (1923) escrit als disset anys per Xostakóvitx mentre estudiava al Conservatori de Sant Petersburg, alterna passatges somiadors amb moments de notable energia, tot prefigurant contrastos característics en l'estil i evolució del compositor basant-se en tensions emocionals i l'ús de formes clàssiques amb un llenguatge modern. Estructurat en un únic moviment de poc més de deu minuts sobre la forma sonata, s'inicia amb el violoncel per passar a un diàleg entre les cordes al primer tema (rítmic i enèrgic) i un segon més líric, i amb materials que va aprofitar en altres obres, com a la *Simfonia núm. 1*. Destaca l'ús de tres veus al piano amb uns llargs trinats encadenats a la mà dreta en part de la coda.

En canvi, el *Trio núm. 2, en Mi menor* de Xostakóvitx és una obra que, des dels primers compassos, evoca una imatge de soledat, fredor i buidor, que ens parla de la cruesa existencial. Escrita en plena Segona Guerra Mundial i estrenada pel mateix compositor al piano amb membres del Beethoven Quartet, aquesta obra trasllueix les pors i angoixes del compositor sota el règim estalinista. Malgrat les imposicions artístiques de l'època, que condemnaven l'atonalisme i enaltien un llenguatge tonal i senzill, Xostakóvitx va mantenir un estil personal, amb una força expressiva que trobem en molts dels seus *Quartets de corda* i *Simfonies*, com la *Vuitena*. Dedicat al seu amic Ivan Sollertinski, lingüista i figura influent en la seva vida, integra elements característics del llenguatge del compositor rus: obstinats rítmics reforçats per notes en pedal, l'ús del registre agut per crear tensió, textures austeres que intensifiquen l'ambient inquietant, el tractament d'harmònics i passatges que emulen recitatius vocals, com si fossin un crit silenciós sota l'ombra del terror. És també la seva primera obra amb referències al tema jueu, present al quart moviment, una al·lusió a l'antisemitisme i a l'horror dels camps d'extermini.

El *Trio* s'estructura en quatre moviments que oscil·len entre la delicadesa i la violència expressiva, tot dotant l'obra d'una amplitud simfònica. El primer moviment, amb el violoncel iniciant un cant lànguid en el registre agut, estableix un to d'introspecció i fragilitat. L'"Scherzo", amb una energia frenètica, és interromput abruptament per acords dramàtics que anticipen el "Largo", un coral solemne d'una bellesa fosca i commovedora. Aquest condueix al quart moviment, que adopta la forma d'una dansa macabra a manera de *passacaglia*, amb repeticions obsessives i un final enigmàtic que reprèn el tema inicial, i que es dissol en una atmosfera de desintegració. Aquest *Trio* s'insereix en la tradició russa de Txaikovski, Rakhmàninov i Arenski, però amb un segell inconfusiblement personal. Xostakóvitx hi utilitza elements populars i sarcàstics per contrastar amb la gravetat de l'obra, tot creant un diàleg intens entre delicadesa i dramatització. L'elegiac inici amb sordina a la corda, les textures cristal·lines i el sarcasme fosc del compositor converteixen aquesta obra en un testimoni visceral dels horrors de la seva època, sublimats en música.

Enmig del programa, el Trio Fortuny abordarà una selecció de *L'art de la fuga*, BWV 1080 i les *Invençons*, BWV 772-786 de Bach, que responen a obres de caràcter pedagògic (treball d'articulacions, ornaments) i que suposen un cim en la concepció de l'arquitectura, l'equilibri entre veus i la dialèctica a diverses parts, a partir de la complexitat contrapuntística en augment progressiu a través de cànons i fugues.

Albert Ferrer Flamarich, musicògraf i historiador de l'art

Nota. En el moment de lliurar aquest comentari no s'havien concretat encara les peces de Bach; per tant no podem referir elements específics de cadascuna de les obres que s'interpretaran que en facilitin l'audició.

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Els herois en la
construcció del Palau

Del 30 de novembre
al 25 de gener

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Institut de Cultura

inaem

Biografia

Trio Fortuny

D'ençà de la seva creació el 2016, el Trio Fortuny ha promogut una comunicació oberta i honesta entre músics i públics. Format per Joel Bardolet (violí), Pau Codina (violoncel) i Marc Heredia (piano), actua periòdicament a sales de concerts com ara el Palau de la Música Catalana o l'Auditori de Barcelona i en festivals, com el Festival Internacional de Musique de Weissenburg o el premiat Bachcelona, i es nodreix de la intensa activitat individual que despleguen els seus integrants en orquestres i grups de cambra principalment al centre d'Europa.

La seva singularitat principal rau en el fet de posar en valor repertoris poc coneguts, així com la col·laboració amb compositors vius, com Joan Magrané, Ramon Humet o Josep Maria Guix, i músics com Jonathan Brown. Els programes del Trio Fortuny neixen de la combinació de tocar obres del gran repertori universal amb peces que són descobriments i que interpreten aprofitant la geometria variable que permet la pròpia formació.

Fes-te benefactor del Palau

Per la música i el patrimoni,
per la llum i l'harmonia.
Pel poder transformador
d'un projecte únic.
Per un Palau per sempre.

Suma't al projecte!

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dijous, 15.05.25 – 19.30 h

Petit Palau

Guix, Beethoven i Schumann

Trio Fortuny:

Joel Bardolet, *violí*

Pau Codina, *violoncel*

Marc Heredia, *piano*

J. M. Guix: *Fragments Fortuny*

L. van Beethoven: *Trio amb piano, en Si bemoll major, op. 97,*
“Arxiduc”

R. Schumann: *Arabeske, op. 18*

R. Schumann: *Trio amb piano núm. 2, en Fa major, op. 80*

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Mecenes col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – CECOT – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Eurofirms Group – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – Mª Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – David Carrasco Chiva – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

